

ประวัติและผลงานโดยสังเขป

รองศาสตราจารย์ ดร.ปูลิ ฟวงค์เจริญ

(Associate Professor Puli Fuwongcharoen, Ph.D.)

ตำแหน่งปัจจุบัน

คณบดี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ประจำ สาขาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษา

ปริญญาเอก: PhD in Politics and International Studies

พ.ศ. 2552-2556

- University of Cambridge (สหราชอาณาจักร)

ปริญญาโท: MPhil in Politics

พ.ศ. 2551-2552

- University of Cambridge (สหราชอาณาจักร)
- สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับที่ 2 ของรุ่น

ปริญญาตรี: รัฐศาสตรบัณฑิต (การเมืองการปกครอง)

พ.ศ. 2547-2551

- คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เกรดเฉลี่ยสะสม 3.81, เกียรตินิยมอันดับ 1
- สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับที่ 1 ของรุ่น

ปริญญาตรี: เศรษฐศาสตรบัณฑิต

พ.ศ. 2547-2551

- สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เกรดเฉลี่ยสะสม 3.38, เกียรตินิยมอันดับ 2
- สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับที่ 1 ของรุ่น

ปริญญาตรี: ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

พ.ศ. 2547-2551

- คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วิชาเอก: ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
- เกรดเฉลี่ยสะสม 3.32, เกียรตินิยมอันดับ 2

ทุนการศึกษา

Hosei International Fund (HIF), Hosei University (ญี่ปุ่น) รับ พ.ศ. 2553

ทุนอานันท์มหิตล แผนกธรรมศาสตร์ มูลนิธิอานันท์มหิตล รับพระราชทาน พ.ศ. 2551

ความสนใจทางวิชาการ

ประวัติศาสตร์สยามช่วงทศวรรษ 2470-2480

การเมืองการปกครองเปรียบเทียบ (Comparative Politics)

ผลงานวิจัยที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว

“ความสัมพันธ์ระหว่างพระมหากษัตริย์กับรัฐธรรมนูญ” (หัวหน้าโครงการวิจัย) โดยได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

“การเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกของสยาม: บ่อเกิด โครงสร้างเชิงสถาบัน และปฏิกิริยาทางสังคม” โดยได้รับทุนสนับสนุนจาก พิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว สถาบันพระปกเกล้า

“‘คณะการเมือง’ หลังการปฏิวัติสยาม: พลวัต พัฒนาการ และชะตากรรมของระบบไร้พรรค” โดยได้รับทุนสนับสนุนจาก กองทุนวิจัยคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลงานตีพิมพ์

ภุริ พวงศ์เจริญ (2566). *การเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกของสยาม: ปฐมบทประชาธิปไตยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

ภุริ พวงศ์เจริญ (2564). “ออสเตรเลียกับอาเซียนในทศวรรษแรก: จากการเฝ้าสังเกตการณ์สู่ความร่วมมืออย่างแข็งขัน,” ใน สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (บก.). *54 ปี การก่อตั้ง “อาเซียน” และปฏิกิริยาจากโลกมหาอำนาจและเพื่อนบ้าน: มุมมองจากเอกสารจดหมายเหตุต่างประเทศและนักวิชาการอาวุโส*. เอกสารประกอบการสัมมนา ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (นครนายก) วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2564.

ภุริ พวงศ์เจริญ (2563). *การเมืองการปกครองไทย: พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ (พ.ศ. 2475-2540)*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภุริ พวงศ์เจริญ (2563). “ประเทศไทยกับสงครามเกาหลี: ศึกษาผ่านหลักฐานขั้นต้นจากออสเตรเลีย (แบบ ‘Work from Home’),” ใน สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (บก.). *70 ปีไทยกับสงครามเกาหลี: มุมมองจากเอกสารจดหมายเหตุต่างประเทศ เกาหลี จีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย*. เอกสารประกอบการสัมมนา ณ ชลพฤกษ์รีสอร์ท วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2563.

Puli Fuwongcharoen (2018). 'Long Live Ratthathammanūn!': Constitution worship in revolutionary Siam. *Modern Asian Studies*, 52(2): 609-644.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (บก.) (2561). *สุรินทร์ พิศสุวรรณ: ชีวิต ตัวตน และผลงาน*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2560). “คณะกรรมการเมือง” หลังการปฏิวัติสยาม: พลวัต พัฒนาการ และชะตากรรมของระบบไร้พรรค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2560). “‘คณะกรรมการเมือง’ หลังการปฏิวัติสยาม: ทฤษฎีและกรณีศึกษาว่าด้วยระบบไร้พรรค,” *รัฐศาสตร์สาร*, 38(3): 88-129.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (บก.) (2560). *สามทศวรรษการทูตไทยบนเวทีพหุภาคี: ผลสำเร็จ อุปสรรค และความท้าทาย*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2560). “งานฉลองรัฐธรรมนูญ: มหกรรมแห่งชาติของคณะราษฎร.” *ศิลปวัฒนธรรม*, 38(3): 92-123.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2559). “การปฏิวัติ พ.ศ. 2475 ในสายตาของ ‘คนนอก’: เอกสารทางการทูตว่าด้วยสยามยุคหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง,” *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 14(2): 47-62.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2558). “ฤทธิไช้เพียงร่างทรง: แนวทางเชิงวิพากษ์ในการศึกษาสถาบันตุลาการ.” *วารสารสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 45(2): 27-48.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2558). “‘ลัทธิบูชารัฐธรรมนูญ’ กับสยามสมัยคณะราษฎร.” *ศิลปวัฒนธรรม*, 37(2): 74-103.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2558). “ไทยสมัยสงคราม: เอกสารจดหมายเหตุจากอังกฤษและญี่ปุ่น,” ใน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (บก.). *70 ปีแห่งการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2: ไทยจากเอกสารจดหมายเหตุต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย เยอรมนี ญี่ปุ่น ตุรกี และจีน*. เอกสารสัมมนา ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2558.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2558). “‘สถานะเส้นทางบังคับ’ (Path dependence): รัฐศาสตร์บนฐานประวัติศาสตร์,” *รัฐศาสตร์สาร*, 36(3): 92-127.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (บก.) (2558). *70 ปี วันสันติภาพไทย: ความรู้ ความทรงจำ ประวัติศาสตร์*. กรุงเทพฯ: หอจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2558). “ต้นกำเนิดรัฐธรรมนูญฉบับหลังสงครามในประเทศญี่ปุ่น: บทวิพากษ์วาทกรรม ‘รัฐธรรมนูญที่ถูกลดเอียด,’” *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, 32(1): 1-14.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (บก.) (2558). *7 ทศวรรษรำลึก: ไทยกับมหาศึกเอเชียบูรพา*. กรุงเทพฯ: หอจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภุริ พูวงศ์เจริญ (2558). “สถาบันปรปักษ์เสียงข้างมาก: การออกแบบระบบการเมืองเพื่อเสถียรภาพของประชาธิปไตยในระยะเปลี่ยนผ่าน,” *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 13(1): 48-71.

ภุริ พวงศัเจริญ (2557). “พระราชพิธีพระราชทานรัฐธรรมนุญ: นัยยะแห่งการเมือง สัญญะแห่งอำนาจ.”
คิลพัฒนธรรม, 36(2): 72-91.

ภุริ พวงศัเจริญ (2557). “หลักประชาธิปไตยเชิงรุก: สถาบันตุลาการกับการปกป้องประชาธิปไตย.”
วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 43(3): 631-659.

ภุริ พวงศัเจริญ (2557). *จำกัด พลาญกูร: บทบ้นที่งานครบรอบ 68 ปี วันสันติภาพไทย*. กรุงเทพฯ:
หอจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภุริ พวงศัเจริญ (2557). *สัญญา ธรรมศักดิ์: จดหมายเหตุแห่งชีวิต (ภาคนายกรัฐมนตรั)*. กรุงเทพฯ: สถาบัน
สัญญา ธรรมศักดิ์ เพื่อประชาธิปไตย.

ผลงานการระดมทุนในช่วง 3 ปี

ระดมเงินเพื่อการพัฒนาปรับปรุง “ห้องอาหารนักศึกษา MPE” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศูนย์รังสิต จาก ศิษย์เก่าและบุคคลทั่วไป รวมประมาณ 600,000 บาท

ระดมเงินเพื่อการพัฒนาปรับปรุง “ห้องคอมมอนนักศึกษา” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศูนย์รังสิต จาก มูลนิธิอนันต์ อนันตกุล รวมประมาณ 3.5 ล้านบาท

ตำแหน่งทางวิชาการ

รองศาสตราจารย์ (สาขาวิชารัฐศาสตร์)	23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (สาขาวิชาการเมืองการปกครอง)	29 มกราคม พ.ศ. 2559
อาจารย์ (คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)	2 มกราคม พ.ศ. 2557

วิชาที่รับผิดชอบ (เฉพาะที่คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) (ปัจจุบันและอดีต)

- การเมืองการปกครองไทย (คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- การเมืองการปกครองเปรียบเทียบ (คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- สถาบันการเมืองและรัฐธรรมนูญ (คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- การเมืองภาคประชาชน (คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- สัมมนา: ภาษากับการเมือง (คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

ประสบการณ์การเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการ (บางส่วน)

- กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฝ่ายนโยบายชาติและความสัมพันธ์ข้ามชาติ (ฝ่าย 1) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- พิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว สถาบันพระปกเกล้า

“วารสารไทยคดีศึกษา”

“วารสารวิชาการ ป.ป.ช.”

“วารสารสถาบันพระปกเกล้า”

“วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”

ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ยุโรปศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อื่น ๆ

กรรมการแผนกธรรมศาสตร์ มูลนิธิอานันทมทิตล

กรรมการวิชาการสถาบันพระปกเกล้า

กรรมการบริหารบุคคล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กรรมการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา คณะบรรณารักษะและสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ราชบัณฑิตยสภา

กองบรรณาธิการ “วารสารศาลรัฐธรรมนูญ”

กองบรรณาธิการ “วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”

กรรมการนโยบายวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (อดีต)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (อดีต)

บรรณาธิการบริหารวารสาร “รัฐศาสตร์นิเทศ” (อดีต)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษ (การเงิน บัญชี และครุภัณฑ์) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (อดีต)

Honorary Cambridge Thai Foundation Scholar (อดีต)

วิสัยทัศน์และแนวทางการบริหาร
ของผู้เข้ารับการศึกษาเพื่อดำรงตำแหน่ง
คณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ พวงค์เจริญ

เสนอต่อ

คณะกรรมการศึกษาคณบดีคณะรัฐศาสตร์
และประชาคมคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

“มหาวิทยาลัยย่อมอุปมาประดุจบ่อน้ำบำบัดความกระหายของราษฎรผู้สมัครแสวงหา
ความรู้ อันเป็นสิทธิและโอกาสที่เขาควรมีควรได้ตามหลักเสรีภาพของการศึกษา”

ปรีดี พนมยงค์

บริบทและความท้าทาย

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2492 อันเป็นปีสถาปนา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้พัฒนาและพยายามปรับตัวอย่างต่อเนื่องตามสถานการณ์ในแต่ละยุคสมัย จนกลายเป็นที่ยอมรับกว้างขวางมากพอสมควร ในฐานะสถาบันการศึกษาชั้นนำที่มีคุณภาพต่อประเทศชาติ ทั้งในแง่การผลิตบัณฑิต การรังสรรค์งานวิชาการ การจุดประกายข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และการมีส่วนร่วมชี้นำสังคม อย่างไรก็ตาม พอเคลื่อนเข้าสู่ทศวรรษที่ 7 คณะรัฐศาสตร์เริ่มเจอกับบริบทและความท้าทายรูปแบบใหม่ที่ต่างไปจากเดิมเป็นอย่างมาก ส่วนสำคัญเพราะการมาถึงของ “ยุค Disruption” ซึ่งสร้างแรงกดดันให้คณะรัฐศาสตร์จำเป็นต้องหาทางปรับตัวขนานใหญ่ที่สุดอย่างน้อยในรอบกว่า 10 ปี หรือนับตั้งแต่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เดินทางเตรียมการออกนอกระบบราชการ โดยในบรรดาบริบทและความท้าทายที่กำลังเผชิญหน้าคณะรัฐศาสตร์ทุกวันนี้ น่าจะสามารถสรุปว่า มีที่สำคัญและเร่งด่วนอยู่ทั้งสิ้น 5 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 ผลกระทบจากปัญหาสังคมผู้สูงอายุ (aging society) ที่เพิ่มความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในแง่การลดลงของจำนวนนักเรียนไทย ซึ่งย่อมทำให้คณะรัฐศาสตร์ต้องทบทวนแนวทางการรับและการผลิตบัณฑิตทุกระดับชั้น เพื่อรักษามาตรฐาน ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคม

ประการที่ 2 ความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานที่ได้เปลี่ยนแปลงไป เทคโนโลยี มุมมอง ค่านิยม และกระแสโลกในปัจจุบันมีความแตกต่างจากอดีต ถึงขนาดที่คณะรัฐศาสตร์ต้องตั้งคำถามไม่เพียงต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอน แต่ยังรวมไปถึงต่อองค์ความรู้ที่มอบให้แก่นักศึกษา ตลอดจนสังคมไทย

ประการที่ 3 ความคาดหวังในชีวิตและพฤติกรรมการทำงานของคนรุ่นใหม่ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับบริบทประการที่ 2 ข้างต้น ปัญหาคือ คณะรัฐศาสตร์ในฐานะองค์กรจะดึงดูดและรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพไว้ได้อย่างไร ระบบบริหารจัดการและสภาพแวดล้อมการทำงานแบบไหนที่สามารถตอบโจทย์ดังกล่าว

ประการที่ 4 ภาระทางการเงินที่ทวีคูณ เช่นเดียวกับสถานศึกษาอื่นในมหาวิทยาลัยที่ได้ออกนอกระบบราชการตามนโยบายรัฐบาล คณะรัฐศาสตร์ต้องแบกรับต้นทุนดำเนินการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไล่ตั้งแต่ทุนการศึกษาของอาจารย์ที่ไปเรียนต่อระดับปริญญาเอก เงินตอบแทนบุคลากร ไปจนถึงค่าน้ำค่าไฟ สิ่งเหล่านี้เป็นแรงกดดันต่อคณะรัฐศาสตร์ในมิติความยั่งยืนทางการเงิน ยิ่งเมื่อมีการหายไปของงบประมาณที่เคยได้รับ

ประการที่ 5 ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ตลอดช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา สังคมไทยต้องเผชิญกับความแตกแยกอีกระลอกในหมู่ประชาชน ถือเป็นโจทย์ใหญ่สำหรับคณะรัฐศาสตร์ ทั้งในแง่การผลิตข้อเสนอสู่สังคม การธำรงไว้ซึ่งเสรีภาพทางวิชาการ และการดูแลสวัสดิภาพของนักศึกษาที่เคลื่อนไหวทางการเมือง

นอกเหนือจากบริบทและความท้าทายระดับประเทศ หรือระดับโลกข้างต้นแล้ว คณะรัฐศาสตร์ยังมีเงื่อนไขเฉพาะของตัวเอง ณ ระดับองค์กร ที่ต้องหาทางรับมือด้วยอีกจำนวนหนึ่ง อาทิ การเปลี่ยนผ่านช่วงวัยของบุคลากรสายวิชาการ ความคาดหวังของนักศึกษายุคเจนซี (Gen Z) การขาดแคลนทักษะภาษาต่างประเทศ ในหมู่บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ การเพิ่มจำนวนขึ้นของนักศึกษาที่ประสบปัญหาสุขภาพทางจิต การสร้างพื้นที่ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบภายในคณะ การเสื่อมโทรมของอาคารสถานที่ตามกาลเวลา เป็นต้น ท้ายที่สุด ด้วยบริบทและความท้าทายที่บรรดาเราทั้งหมด คณะรัฐศาสตร์ในทศวรรษที่ 7 จึงเผชิญแรงกดดันให้ปรับตัวอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง แม้ได้ผ่านยุคโควิดมาแล้วก็ตาม คณะรัฐศาสตร์จำเป็นต้องมีวิธีการจัดการกับปัญหาอย่างเป็นระบบและยั่งยืน พร้อมทั้งแสวงหาโอกาส ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด เพื่อให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมาย ซึ่งเป็นประเด็นที่กำลังจะนำเสนอต่อไป

วิสัยทัศน์และเป้าหมาย

เมื่อคำนึงถึงบทบาทและพันธกิจตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558 ประกอบกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565-2570) ที่เพิ่งออกมา คณะรัฐศาสตร์สมควรกำหนดและทบทวนเทรพก่าลัง เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ดังนี้

“มุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางแห่งการศึกษา การเผยแพร่ และการพัฒนาองค์ความรู้ ด้านรัฐศาสตร์ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ เพื่อประโยชน์ของประชาชน”

วิสัยทัศน์ข้างต้นเป็นสิ่งที่ประยุกต์ต่อยอดขึ้นจากวิสัยทัศน์เดิมของคณะรัฐศาสตร์ที่ว่า “การเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำและศูนย์กลางการพัฒนาองค์ความรู้ทางรัฐศาสตร์ในระดับภูมิภาค” เพื่อเน้นย้ำให้เกิดความเข้าใจตรงกันว่า ภารกิจหลักของคณะมีอยู่ 3 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ด้านที่ 1 การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอก (ศูนย์กลางแห่งการศึกษารองคค์ความรู้) ด้านที่ 2 การบริการวิชาการ (ศูนย์กลางแห่งการเผยแพร่องค์ความรู้) และด้านที่ 3 การทำวิจัย (ศูนย์กลางแห่งพัฒนาองค์ความรู้) นอกเหนือจากนี้ ยังมีการระบุให้ชัดเจนว่า การเป็นศูนย์กลางที่คณะรัฐศาสตร์ปรารถนาจะไปให้ถึงอย่างน้อยในขั้นต้นนั้นอยู่ที่ระดับภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ โดยมีมหาวิทยาลัยมาลายา (University of Malaya – UM) กับมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore – NUS) เป็นคู่แข่งบในระยะกกลางและในระยะยาวตามลำดับสุดท้าย อีกหนึ่งองค์ประกอบที่เพิ่มเข้ามาคือเรื่อง “ประโยชน์ของประชาชน” ซึ่งเท่ากับเป็นการวางกรอบที่จะคอยกำกับชี้้นำการดำเนินการในทุกมิติให้สอดคล้องกับปณิธานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่หมายมั่นจะเป็น “มหาวิทยาลัยเพื่อประชาชน”

ลำดับต่อมา เพื่อให้วิสัยทัศน์ที่กำหนดกลายเป็นความจริง คณะรัฐศาสตร์จำเป็นต้องวางเป้าหมายให้บุคลากรทุกภาคส่วนยึดถือร่วมกันทั้งหมด 5 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 ผลิตบัณทิตที่มีความรู้ด้านรัฐศาสตร์ ทักษะการทำงานในโลกยุคปัจจุบัน มุมมองและชุดความคิดในฐานะพลเมืองโลก ตลอดจนประสบการณที่ติชณะเป็นนักศึกษา

ประการที่ 2 นำเสนอองค์ความรู้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สามารถตอบสนองความจำเป็นของสังคมไทยในแต่ละสถานการณ์ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ทางปัญญา

ประการที่ 3 สร้างสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เอื้อต่อการผลิตงานวิชาการที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ พร้อมผลักดันให้เกิดความเป็นชุมชนทางวิชาการในหมู่คณาจารย์และนักวิจัย

ประการที่ 4 ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือทางวิชาการระดับนานาชาติอย่างจริงจัง ทั้งในด้านการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการ และการทำวิจัย

ประการที่ 5 ปรับปรุงแนวทางการนำองค์กร ระบบบริหารจัดการ และบรรยากาศการทำงานให้เกิดความคล่องตัว ความทันสมัย ความพึงพอใจในหมู่บุคลากร ตลอดจนความยั่งยืนทางการเงิน

แนวทางการบริหาร

แน่นอนว่า เหมือนกับทุกองค์กร ผู้บริหาร ทั้งระดับคณบดี รองคณบดี และผู้ช่วยคณบดี คือปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อทิศทางและการบริหารจัดการคณะ แต่ถึงอย่างไร คณะรัฐศาสตร์นั้นถือเป็นประชาคมที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน อีกทั้งเกี่ยวพันกับหลายภาคส่วน ทำให้มีปัจจัยอื่นอีกที่สมควรนำมาพิจารณา ซึ่งส่วนใหญ่ต่างมีความสำคัญสูสีกัน หรือกระทั่งมากกว่า โดยเฉพาะวัฒนธรรมองค์กรและลักษณะเฉพาะตัวของคณะรัฐศาสตร์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ท้ายที่สุด ด้วยปัจจัยเหล่านี้ ประกอบกับหลักการเชิงทฤษฎีที่เป็นประโยชน์ โดยทั่วไปอย่างหลักธรรมาภิบาล แนวทางการบริหารอันพึงประสงค์ของคณะรัฐศาสตร์จึงน่าจะมีกรอบที่คอยกำกับกำกับการดำเนินการรวม 6 ส่วนด้วยกัน กล่าวคือ

ส่วนที่ 1 การมีส่วนร่วมและการระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของประชาคม โดยภาพรวม คณะรัฐศาสตร์เป็นประชาคมที่ประกอบไปด้วย 4 ภาคส่วน ได้แก่ นักศึกษา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และศิษย์เก่า ขณะเดียวกัน ยังมีปฏิสัมพันธ์และความเชื่อมโยงใกล้ชิดกับอีก 3 ภาคส่วน คือ วงวิชาการ คู่ความร่วมมือ และสังคมไทย บทบาทของแต่ละภาคส่วนข้างต้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการดำเนินการตามวิสัยทัศน์ที่วางไว้ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีทางเป็นไปได้เลยที่จะบริหารคณะรัฐศาสตร์โดยมองข้ามภาคส่วนใดภาคส่วนหนึ่งไป ในทางตรงกันข้าม แนวทางการบริหารอันพึงประสงค์ต้องเอาใจใส่กับทุกภาคส่วน ตลอดทั้งกระบวนการ ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนก่อรูปนโยบาย (policy formulation) ขั้นตอนนำนโยบายไปปฏิบัติ (policy implementation) หรือขั้นตอนประเมินผลนโยบาย (policy evaluation) โดยสิ่งที่คุณบริหารต้องทำ นั้นมิใช่แค่การเปิดให้แต่ละภาคส่วนได้มีส่วนร่วมผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การมอบข้อเสนอแนะ หรือกระทั่งการวิพากษ์วิจารณ์ ทว่ายังรวมไปถึงการระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนด้วย

ส่วนที่ 2 การยึดกรอบเวลาระยะยาวเป็นสำคัญ คณะรัฐศาสตร์เป็นสถาบันการศึกษาที่ได้ดำรงอยู่มาแล้วกว่า 7 ทศวรรษ และจะดำรงอยู่ต่อไปอีกนานในอนาคต นอกเหนือจากนี้ คณะรัฐศาสตร์ยังเป็นองค์กรที่มีทรัพยากรไม่มากเมื่อเทียบกับหน่วยงานอื่นในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แถมกำลังเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่มีความไม่แน่นอนสูง ท้ายที่สุด การบริหารคณะรัฐศาสตร์ ซึ่งโดยหลักหมายถึงการจัดการทรัพยากร หรือการนำทรัพยากรที่มีไปดำเนินการบางอย่าง จึงจำเป็นต้องพยายามคำนึงถึงผลลัพธ์และผลพวงในระยะยาวอย่างน้อย

ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มากกว่าระยะสั้น หรือกระทั่งระยะกลาง หรือถ้าสรุปแบบรวบรัดคือ ผู้บริหารคณะรัฐศาสตร์ พึงตระหนัก พร้อมตอบให้ได้ว่า แต่ละนโยบายและโครงการที่ตนตัดสินใจผลักดันจะส่งผลกระทบต่อองค์กรอย่างไรในระยะยาว มีส่วนสนับสนุนให้คณะรัฐศาสตร์บรรลุวิสัยทัศน์ที่ตั้งหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน การเน้นให้น้ำหนักแก่กรอบเวลาระยะยาวจะช่วยให้การขับเคลื่อนคณะรัฐศาสตร์เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมกว่าเดิมและลดโอกาสเกิดภาวะผูกพันที่ไม่จำเป็น หรือเงื่อนไขที่บั่นทอนความคล่องตัวในวันข้างหน้า

ส่วนที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังที่ได้กล่าวเป็นระยะ คณะรัฐศาสตร์มีทรัพยากรจำกัด ซ้ำยังต้องแบกรับภาระทางการเงินที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ระหว่างช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2560-2565 คณะรัฐศาสตร์สามารถบริหารจัดการใช้งบประมาณของตนอยู่ในสถานะเกินดุล แต่เมื่อพิจารณาสินทรัพย์รวมจะสังเกตเห็นว่า มีอัตราการเพิ่มที่ไม่สูงนัก คือเฉลี่ยปีละ 4.8 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 3.5 เมื่อเป็นเช่นนี้ การบริหารคณะรัฐศาสตร์โดยทั่วไปจึงต้องเอาจริงเอาจังเป็นพิเศษกับเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือจะทำอย่างไรให้คณะรัฐศาสตร์สามารถใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่ามากที่สุด โดยไม่กระทบคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการ และการวิจัย เพื่อเดินหน้าวิสัยทัศน์ที่วางไว้อย่างเห็นผล การบริหารคณะรัฐศาสตร์ต้องตระหนักถึงข้อจำกัดด้านทรัพยากรเสมอและพยายามดำเนินนโยบายบนฐานของความคุ้มค่า ตลอดจนความยั่งยืนทางการเงิน

ส่วนที่ 4 การรักษาเสรีภาพทางวิชาการ ในแง่หนึ่ง พูดได้ว่า คณะรัฐศาสตร์เป็นชุมชนทางวิชาการ โดยบุคคลที่เป็นสมาชิกของชุมชนหาได้จำกัดแต่เฉพาะคณาจารย์กับนักวิจัยเพียงเท่านั้น ทว่ายังรวมนักศึกษาทุกระดับชั้นด้วย ศักยภาพและความสำเร็จทางวิชาการของคณะรัฐศาสตร์ตลอดช่วงที่ผ่านมาย่อมเป็นผลจากการให้ความสำคัญแก่เรื่องเสรีภาพทางวิชาการ กล่าวคือ อาจารย์และนักวิจัยแต่ละคนมีอิสระที่จะคิด ผลิตงาน รวมถึงถกเถียงกันอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกันนักศึกษาที่สามารถพูดคุยและแลกเปลี่ยนทัศนะกันภายในห้องเรียน ซึ่งควรต้องเป็นพื้นที่ปลอดภัย สำหรับใครบางคน สิ่งเหล่านี้อาจดูห่างไกลจากการบริหารองค์กร เมื่อเทียบกับเรื่องอัตรากำลัง งบประมาณ หรือแผนยุทธศาสตร์ อย่างไรก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่คณะรัฐศาสตร์จะขับเคลื่อนพันธกิจพื้นฐานของตนโดยปราศจากเสรีภาพทางวิชาการ ส่วนการบรรลุวิสัยทัศน์ยังไม่ต้องพูดถึง เสรีภาพทางวิชาการถือเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ต่อการดำรงอยู่ของคณะรัฐศาสตร์ และเพราะเหตุนี้ แนวทางการบริหารจึงต้องให้ความเคารพและยึดมั่นเสรีภาพทางวิชาการเสมอ

ส่วนที่ 5 การทำงานด้วยความคล่องตัว (agility) สำหรับโลกในทุกวันนี้ที่เต็มไปด้วยความผันผวน โอกาสเกิดความเสี่ยงที่คาดการณ์ไม่ถึง ตลอดจนการขยับขึ้นมาของคนรุ่นใหม่ที่มีวิถีคิดและค่านิยมต่างออกไป การบริหารคณะรัฐศาสตร์จำเป็นต้องดำเนินไปอย่างยืดหยุ่น ทันท่วงที พร้อมปรับตัวต่อสถานการณ์ทุกชั่วขณะ เปิดกว้างต่อกระแสความเปลี่ยนแปลง และลดความเป็นระบบราชการในกระบวนการทำงานลงให้ได้มากที่สุด ทั้งหมดนี้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารคณะรัฐศาสตร์ทุกระดับ ตั้งแต่โครงการเฉพาะกิจขนาดใหญ่ ไปจนถึงงานที่ต้องทำทุกวันเป็นกิจวัตร ซึ่งจะไม่เพียงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการผลักดันให้วิสัยทัศน์กลายเป็นความจริง ทว่ายังทำให้องค์กรสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาคมได้ดีขึ้น ทั้งภาคส่วน

ที่ถือเป็นผู้รับบริการบริการจากคณะรัฐศาสตร์และภาคส่วนที่เป็นผู้ปฏิบัติงานภายในองค์กรอย่างเจ้าหน้าที่ที่ล้วนต้องการสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีคุณภาพและเวลาของตนไม่ถูกใช้ไปอย่างสูญเปล่า

ส่วนที่ 6 การส่งเสริมความโปร่งใส ณ ปัจจุบัน คณะรัฐศาสตร์มีกระบวนการกำกับดูแลภายในที่ดีและรัดกุม แต่ละงานมีคณะกรรมการที่เป็นอิสระคอยถ่วงดุลเรื่องที่ถูกเสนอ ก่อนจะต้องผ่านคณะกรรมการประจำคณะซึ่งประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจเสมอมา กระบวนการเหล่านี้ถือเป็นอีกเสาหลักที่ทำให้คณะรัฐศาสตร์มีความเป็นสถาบัน ไม่ว่าจะใครเข้ามาเป็นผู้บริหาร แต่ถึงกระนั้นการบริหารคณะรัฐศาสตร์สามารถเพิ่มความแข็งแกร่งของกระบวนการดังกล่าวให้ยิ่งมากขึ้นไปอีก หากมีการให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสผ่านมาตรการอย่างการเปิดเผยข้อมูล การมีระบบประเมินผล และการสร้างช่องทางร้องเรียน ความโปร่งใสจะช่วยให้หลีกเลี่ยงปัญหาความไม่ชอบมาพากลในการดำเนินนโยบายได้ พร้อมนำมาซึ่งความราบรื่นในการขับเคลื่อนคณะรัฐศาสตร์จากการมีความไว้วางใจกันภายในองค์กร

นโยบายและโครงการ

คณะรัฐศาสตร์มีจุดแข็งอยู่มาก แต่ขณะเดียวกัน ก็มีจุดอ่อนที่รอการแก้ไข หรือเรื่องที่ต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ภายใต้บริบทและความท้าทายในโลกยุคปัจจุบัน โดยในการกำหนดนโยบายและโครงการ จำเป็นต้องคำนึงถึงศักยภาพและทรัพยากรที่มี โอกาสและความเสี่ยง เงื่อนไขเวลาจากการที่คณบดีมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี ตลอดจนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และนโยบายของอธิการบดีสุดท้ายแล้ว มีนโยบายและโครงการที่คณะรัฐศาสตร์ควรริเริ่มขับเคลื่อน หรือสานต่อรวม 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 ศักยภาพทางวิชาการ

- การเร่งดึงดูดผู้มีศักยภาพเข้ามาเป็นอาจารย์ในด้านที่มีความสำคัญและกำลังขาดแคลน
- การสร้างระบบสนับสนุนอาจารย์ที่มีลักษณะเชิงรุก ครอบคลุม และเสมอภาคยิ่งกว่าเดิม เพื่อให้อาจารย์แต่ละคนเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ ทั้งในแง่การเผยแพร่ผลงาน การเพิ่มพูนความรู้ความเชี่ยวชาญ การทำวิจัย และการขอตำแหน่งทางวิชาการ
- การลดภาระที่ไม่จำเป็นสำหรับบุคลากรสายวิชาการ เพื่อให้ได้ใช้ศักยภาพและเวลาอย่างเต็มที่ ยิ่งขึ้นกับภารกิจที่แท้จริง ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการ และการทำวิจัย
- การส่งเสริมบรรยากาศความเป็นชุมชนทางวิชาการภายในคณะ ตลอดจนเพิ่มความร่วมมือและปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการกับภายนอกคณะ ทั้งระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ
- การเพิ่มชุดทักษะในทางปฏิบัติที่จำเป็นต่อการทำงานให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะด้านดิจิทัล (digital) และปัญญาประดิษฐ์ (AI)
- การพิจารณาปรับเปลี่ยนแนวทางการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปยิ่งขึ้น

- การปรับปรุงแบบการเผยแพร่ผลงานของอาจารย์และนักวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- การพัฒนาและให้ความสำคัญแก่หลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นมากขึ้น

ด้านที่ 2 ความเป็นนานาชาติ

- การพัฒนาต่อยอดโครงการนักวิจัยอาคันตุกะ (visiting research fellow) ทั้งแบบที่ให้ทุนและแบบที่ไม่ให้ทุน เพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างคณะกับวงวิชาการสากล
- การหาทางใช้ประโยชน์จากบันทึกข้อตกลงความร่วมมือที่คณะมีอยู่อย่างจริงจังกว่าเดิม พร้อมพิจารณาขยายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศอย่างมียุทธศาสตร์
- การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร 2 ปริญญา (double degree) กับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ ที่ดำเนินการอยู่ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
- การเพิ่มแรงจูงใจและระบบสนับสนุนให้อาจารย์ตีพิมพ์ผลงานในระดับนานาชาติ

ด้านที่ 3 คุณภาพชีวิตนักศึกษา

- การเพิ่มช่องทางรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะจากนักศึกษา พร้อมสร้างระบบเปิดเผยข้อมูลเพื่อแสดงความคืบหน้าในการตอบสนองต่อปัญหาและข้อเสนอแนะให้นักศึกษาได้ติดตามตรวจสอบ
- การพัฒนาระบบแจ้งเหตุและรับมือปัญหาการคุกคาม (harassment) ทุกรูปแบบที่อาจเกิดกับนักศึกษาให้พร้อมตลอดเวลา มีประสิทธิภาพ และน่าเชื่อถือ
- การปลูกฝังที่ค่านิยมที่เอื้อให้คณะสามารถเป็นพื้นที่ปลอดภัยในหมู่นักศึกษาและบุคลากร
- การสานต่อระบบดูแลสุขภาพจิตของนักศึกษาที่มีอยู่ พร้อมหาทางพัฒนาปรับปรุง
- การยกระดับโครงการแนะแนวอาชีพที่ดำเนินการอยู่ให้ยังมีความถี่และเนื้อหาที่หลากหลาย
- การเอาใจใส่กับความจำเป็นและความต้องการเฉพาะของนักศึกษาพิการ
- การทำให้คณะเป็นพื้นที่ซึ่งพร้อมโอบอุ้มตัวตน อัตลักษณ์ และความหลากหลายในหมู่นักศึกษา โดยเฉพาะมิติเพศสภาพ
- การปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้งานอาคารสถานที่ในปัจจุบันของคณะให้มีลักษณะเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ (learning space) มากขึ้น

ด้านที่ 4 ความเป็นประชาคม

- การประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรผู้ปฏิบัติงานทุกภาคส่วน ทั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ได้ทราบถึงทิศทางการดำเนินงานของคณะอยู่เสมอ พร้อมเปิดให้เข้ามาส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางดังกล่าว

- การพัฒนาต่อยอดความร่วมมือระหว่างคณะกับนักศึกษา โดยเฉพาะผ่านการติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิดกับคณะกรรมการนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ฯ และสโมสรนักศึกษาสาขาการเมืองและการระหว่างประเทศ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะรัฐศาสตร์ฯ

- การสร้างช่องทางติดต่อสื่อสารกับศิษย์เก่าโดยตรงและการสานต่อความร่วมมือระหว่างคณะกับสมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ฯ ตลอดจนเครือข่ายศิษย์เก่ารูปแบบอื่น

- การดึงคณาจารย์ชาวต่างชาติให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอย่างแท้จริง

- การลดความกระจุกตัวของผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการของคณะ

- การสานสัมพันธ์ในหมู่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ทั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

ด้านที่ 5 องค์กรและการบริหารจัดการ

- การตัดลดขั้นตอนการทำงานและภาระที่ไม่จำเป็น (streamlining) และการสร้างความยืดหยุ่นให้แก่กระบวนการทำงานปกติของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

- การสร้างเส้นทางอาชีพที่น่าดึงดูดและเป็นระบบสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

- การเพิ่มพูนความรู้และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการแบบพุ่งเป้า

- การปรับปรุงสวัสดิการสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

- การออกระเบียบการเงินฉบับใหม่ของคณะ

- การพัฒนาฐานข้อมูลที่ครบวงจรเพื่อความถูกต้องแม่นยำในการตัดสินใจและการบริหารจัดการ

- การยกเครื่องระบบประเมินความดีความชอบของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการให้เป็นธรรมครอบคลุมภาระงานที่หลากหลายยิ่งขึ้น และเหมาะสมกับความต้องการของคณะในปัจจุบัน

- การดูแลแม่บ้านและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้ได้รับการจ้างงานที่เป็นธรรม

ด้านที่ 6 ความยั่งยืนทางการเงิน

- การควบคุมจำนวนเจ้าหน้าที่เพื่อลดภาระผูกพันด้านงบประมาณในระยะยาว

- การทบทวนโครงสร้างงบประมาณรายจ่ายทุกส่วนงาน

- การผลักดันให้มีการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการเพื่อการพาณิชย์

- การเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันของหลักสูตรภาคพิเศษ

ด้านที่ 7 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

- การเปลี่ยนอุปกรณ์ภายในอาคารไปสู่แบบที่ประหยัดพลังงาน

- การปรับปรุงห้องคอมพิวเตอร์นักศึกษาที่ทำพระจันทร์
 - การปรับปรุงระบบสุขาภิบาลที่ทำพระจันทร์
 - การปรับปรุงสภาพแวดล้อมบริเวณอาคารคณะที่ทำพระจันทร์และศูนย์รังสิต
 - การปรับปรุงห้อง ศ.ทวิ แรงขำ (ร. 103) ที่ทำพระจันทร์
 - การปรับปรุงสำนักงานคณะที่ศูนย์รังสิต
 - การเริ่มจัดให้มีระบบแยกและจัดการขยะ เพื่อผลักดันนโยบายขยะเป็นศูนย์ (zero waste)
-